اکھ مل مل زینبؑ ویکھدی اے نئیں ویر پچھانیاں جاندا جے
گل پہن لباس غریبی دا سردار غریب کہاندا جے

اوہدا غازیؑ کمر نوں توڑ گیا اوہدا قاسمؑ جگر مروڑ گیا
اوہدا اکبرؑ نظر وچھوڑ گیا اوہنوں رستہ نظر نہ آندا جے

روح اکبرؑ دی اُڈ جاوے گی اوہنوں موت یقیناً آوے گی
شبیرؑ دی یارب خیر ہووے پیا برچھی نوں ہتھ پاندا جے

ویکھو ابراھیمؑ خلیلِ خدا برچھی تے کلیجہ اکبرؑ دا
کلّا لال بتولؑ دا صلِّ علیٰ پیا لاش جوان دی چاندا جے

لب چُپ نیں دل پیا بولدا اے رب صبر حسینؑ دا تولدا اے
پیا قاصد جی شاہ ڈولدا اے خط کیہڑے ویلے آندا جے

بیمار تصور کردی اے اصغرؑ نوں سکینہؑ پھڑدی اے
گلاں توتلیاں وِچ گودی دے ہمشیر نوں ویر سُناندا جے

ڈِٹھا برچھی کھاندا اکبرؑ نوں بن بازو عباسؑ دِلاور نوں
ہُن ریت تے رکھ کے اصغرؑ نوں پیا قبر وی آپ بناندا جے

اوہنے چُک چُک لاشاں آندیاں نیں بھیناں اوسدیاں گھبراندیاں نیں
پیا آکھدا بے کس لشکر نوں میرا رہ گیا بس اک ماندہ جے

ہتھ بھین رکابے پایا اے بیٹھا دُلدل زہراؑ جایا اے
جتھے جا کے کوئی نہ آیا اے پیا بے کس اوتھے جاندا جے

سینے کھا کے زخم بہتّر دے لئے بوسے بھین دی چادر دے
پا مٹیاں سر وِچ دُختر دے اوہنوں آپ یتیم بناندا جے

کہیا زینبؑ ٹُٹ ہُن آس گئی میری بی بیو مُک ہُن پیاس گئی
ہتھوں شاہ دے چُھٹ ہُن راس گئی مینوں وِیر نظر نہ آندا جے

بن کفنوں پِیر شبیرؑ دسے بن چادر دے ہمشیر دسے
علی عابدؑ وِچ زنجیر دِسے پیا غش وِچ کوڑے کھاندا جے

یہ جیوندی اے نہ مردی اے سر پٹدی ہوکے بھردی اے
پئی بابل بابل کردی اے اونہوں شمرا جھڑکاں پاندا جے

ہے حشر بپا سیدانیاں وِچ ہُن شرم دے گہرے پانیاں وِچ
پئی زینبؑ ڈُبدی جاندی اے دربار یزید بُلاندا جے

جِس بستی پیو دا راج اوتھے دھی چادر دی محتاج اوتھے
زینبؑ دیاں نبضاں ڈُبدیاں نیں دل سینے وِچ گھبراندا جے

آ وَ نجف توں مولا آجاوو اِک وار تاں پھیرا پا جاوو
سر پَیر برہنہ زینبؑ نوں وِچ گلیاں شمر پھراندا جے

گل حق دی نثارؔ توں کہہ دے کھری جنہوں غیرت نئیں جے زینبؑ دی
پُچھو اوس نوں پاک محمدؐ دا کیوں کلمہ گو کہلاندا جے

☆☆☆☆☆